

Bijna dood ervaringen!

Het begrip, "Bijna dood ervaring", handelt over twee totaal verschillende ervaringen! De één is het gevolg van klinisch dood zijn met meestal de daarbij behorende tunnel ervaring, terwijl bij de ander de onbegrensdeheid van bewustzijn ervaren wordt tijdens bewusteloosheid. In het eerste geval (klinisch dood) neemt men zichzelf "fysiek" waar in een onbekende omgeving. In het tweede geval (bewusteloos) neemt men zichzelf waar buiten het eigen "fysieke" lichaam.

Dit tweede geval (bewustzijn onder narcose) wordt eerst uitgebreid verklaard. Een patiënt wordt onder narcose gebracht en ervaart zich plotseling buiten het eigen lichaam en in staat om alles te volgen en te onthouden wat er tijdens de operatie in de operatiezaal gebeurt. Het bewustzijn van de patiënt is, door de narcose, plotseling tot iets onbekends in staat. Het bewustzijn van de patiënt is, door de narcose, plotseling niet gebonden aan het lichaam.

De materialistische wetenschap gaat er vanuit dat alles meetbaar is en dat het universum uit meetbare dingen bestaat. De materialistische wetenschap neemt aan dat materie op een zeker niveau van ontwikkeling ook bewustzijn ontwikkelt en dat ook bewustzijn een ding is. Er zijn zelfs wetenschappers die menen te kunnen aantonen dat bewustzijn korrelvormig is.

Maar bewustzijn is geen ding, bewustzijn is onvoorwaardelijk en dingen zijn altijd voorwaardelijk! Het is dus niet zo dat de vorm bewustzijn ontwikkelt, het is bewustzijn dat vorm aanneemt! Niets kan vorm aannemen of behouden zonder bewustzijn! Zodra bewustzijn vorm aangenomen heeft, is bewustzijn beperkt door deze vorm. Beperkt maar nog steeds vormloos, onvoorwaardelijk! Daardoor ontstaan weliswaar niveaus van bewustzijn, maar bewustzijn is nog steeds geen ding.

Ook de mens kan meer of minder bewust zijn, meer of minder intelligent zijn. M.a.w. een druppel water of een oceaan zijn allebei water. Voor elektriciteit maakt het geen verschil of het gebruikt wordt voor verwarming, stof zuigen, koelen of verlichting.

Een ander woord voor bewustzijn is geest en geest is onvoorwaardelijk, geest is geen ding! Wij zijn geest, hebben een ziel en een lichaam. Ziel en lichaam zijn dingen, zijn voorwaardelijk. Daarnaast hebben mensen omtrent hun derde levensjaar iets eigenaardigs ontwikkelt. Omtrent ons derde levensjaar zijn we begonnen om IK te zeggen als we ons zelf bedoelden. In werkelijkheid handelt het hier niet eens over ons zelf maar over ons lichaam en zijn ervaringen. Deze fysieke zintuiglijke ervaringen worden door ons geïnterpreteerd.

Tot zover is er niks aan de hand, maar vervolgens doet de mens iets unieks, iets dat alleen mensen doen. De mens identificeert zich met de eigen interpretaties en de som van deze interpretaties is een gedachtebeeld, is onze waarnemer waartegen we IK zeggen. Telkens wanneer we IK zeggen of denken, vormen (programmeren) we dit gedachtebeeld, deze waarnemer of EGO.

Wij programmeren ons ego telkens wanneer we ik zeggen of denken, maar dat ego heeft geen werkelijkheidswaarde, dat ego is een programmeerbare gedachte en als zodanig een waan. Aan deze waan zitten we vast omdat we zijn gaan geloven dat we deze waan zijn en dat deze waan berust op objectieve ervaringen in plaats van uiterst subjectieve interpretaties. Dat het subjectieve interpretaties zijn is niet het probleem, maar dat wij ons daarmee identificeren maakt dat ons ware zelf naar de achtergrond is verdrongen, verdrongen door een gedachtebeeld genaamd waarnemer.

Omdat dit gedachtebeeld gekoppeld is aan dingen, aan ons lichaam, heeft dit gedachtebeeld onder narcose geen invloed meer op ons bewustzijn, op ons ware zelf en dat ervaren we dan bewust. Tijdens diepslaap zijn we in dezelfde toestand alleen ervaren de meeste mensen dat niet omdat dan het ego nog suggereert de baas te zijn. De ervaring onder narcose is ook geen bijna dood ervaring, het is een pure ervaring van verlicht zijn, de ervaring van verlost te zijn van de waan van de waarnemer!

Verlicht zijn betekent: "Worden als de kinderen en verlost zijn van de identificatie met een zelf gecreëerd gedachtebeeld, met de waan genaamd ego!"

Het vereist enige uitleg, om te kunnen begrijpen hoe het functioneert in het geval van klinisch dood zijn en het zichzelf fysiek waarnemen in een onbekende omgeving. Ons menselijk lichaam, ons waarnemingsvoertuig bestaat uit vier, in elkaar sluitende lichamen; het zichtbare of fysieke lichaam, het etherlichaam, het astraallichaam en het mentaallichaam. Deze vier worden ook wel het vierkant van bouw genoemd. Klinisch dood is de mens wanneer in het fysieke lichaam geen hart- en hersenfuncties gemeten kunnen worden. Het ontbreken van hersenfuncties zegt overigens niets over bewustzijn! In de toestand van klinisch dood zijn, is een deel van het etherlichaam samen met het astraal- en mentaallichaam gescheiden van het fysieke lichaam en de rest van het etherlichaam.

In deze situatie neemt het bewustzijn de zogeheten fijnstoffelijke lichamen waar en ervaart bijvoorbeeld het gaan door een tunnel. Ook hier is helaas nog steeds sprake van identificatie, terwijl het toch om een zuiver egoloze ervaring gaat! Het waarnemen van een gebeurtenis, het ervaren van de mogelijkheid om de realiteit ook zonder fysiek voertuig waar te nemen, is ook hier het ervaren van verlichting en ook hier claimt het ego deze ervaring bij het terugkeren in de waaktoestand. De mens komt weer bij bewustzijn, maar dit bewustzijn is ondergeschikt aan de waarnemer, is de slaaf van zijn of haar waan. Laat je niks wijsmaken, verlicht zijn is jouw natuurlijke toestand, verlicht zijn is jouw geboorterecht en alleen jouw vermeende waarnemer staat jou in de weg om dit te ervaren!

Het eten van de vruchten van de boom van kennis van goed en kwaad vormt ons ego en dreef Adam en Eva uit het paradijs. Zij werden naakt bevonden, d.w.z. zij identificeerde zich met hun lichamen en mochten daarom onder geen voorwaarde eten van de boom des levens, want dan zouden zij eeuwig in deze onaangename toestand blijven. Onze lichamen zijn sterfelijk, maar ons ware zelf is onsterfelijk. Onsterfelijk is alleen bewustzijn, want bewustzijn is geen ding!

Wanneer je dit hele verhaal toch wat vaag vindt, wat zweverig dan heb jij je waarschijnlijk nog nooit afgevraagd wie of wat jij werkelijk bent, hoe jouw lichaam functioneert of hoe het kan dat jouw buik vele malen intelligenter is dan jouw hoofd. In jouw lichaam kan met moderne technieken aangetoond worden dat denken gepaard gaat met elektrische impulsen en dat de contracties van jouw hart en de peristaltische beweging van jouw darmen eveneens dankzij elektriciteit functioneren. Jouw hersenen zijn, in tegenstelling tot jouw buik, niet in staat tot multitasking.

Jouw lichaam gebruik je 2/3 van jouw tijd min of meer bewust en 1/3 onbewust. Waar ben jij dan? Besta jij alleen als je wakker bent, of besta je ook in diepslaap. Als jij in diepslaap niet bestaat, dan ben je dus elke nacht dood en wordt je elke ochtend opnieuw tot leven gewekt. Maar ondertussen wordt jouw lichaam wel zichtbaar en merkbaar ouder. Als jij je afvraagt wie jij bent en niet wat jij hebt, dan blijft uiteindelijk bewustzijn als enige optie over en bewustzijn is geen ding. Laat je nooit wijsmaken dat je een ding bent en tracht te ervaren hoe het is om gewoon jezelf te zijn.

Wat hebben onbevleete ontvangenis, bijna dood ervaringen en zonde met elkaar gemeen? Adam en Eva zondigden met, zoals hiervoor verklaard, alle bekende gevolgen. Het geloof in, en de identificatie met het ego verduisteren het ware zelf en dat is zonde. Zonde omdat daarmee de oorspronkelijke éénheid teniet wordt gedaan.

Het is zoals Faust zegt: "Twee zielen huizen in mijn borst!" en de echte, het ware zelf wordt ontheiligt door het lagere zelf, het virtuele zelf, ons ego. Een gedachtebeeld, een vermeende waarnemer (ego) neemt, dankzij identificatie de plaats in van het ware zelf. Dat is zondigen!!!

Als er niet geïdentificeerd wordt, is de oorspronkelijke éénheid ongeschonden en is de mens heel of heilig. Als deze éénheid hersteld wordt noemen we dat verlichting!

Een mens is verlicht als de zonde, de identificatie met het ego opgeheven wordt en het ware zelf de rechtmatige plaats weer kan innemen. Maria en Jozef waren lid van de Essenen en bekend met deze gang van zaken. Zonder zonden is een mens heilig, heel en wordt geslachtsgemeenschap niet bevlekt door zonden. Gaat heen en zondigt niet meer, wil niks anders zeggen dan dat jij je niet meer identificeren moet met de ervaringen van jouw lichaam, jouw ervaringsvoertuig.

Niet alleen Essenen waren op de hoogte van de betekenis en gevolgen van identificatie. Ook Albigenen, Waldensen, Katharen etc. streefden een zelfde levenshouding na en zijn door de zogenaamd christelijke kruistochten vervolgd en omgebracht. Het wordt tijd dat bijna dood ervaringen in het juiste daglicht worden geplaatst en dat deze ervaring van verlichting niet meer afgedaan wordt met de onzin van een gedachtebeeld.

De waarnemer, ons ego, ons zelf geschapen gedachtebeeld en onze identificatie daarmee hebben de ontwikkeling van ons individuele bewustzijn mogelijk gemaakt en schenken ons nu de mogelijkheid om dat bewust weer los te laten en terug te keren in de paradijselijke toestand, die ons geboorterecht is.

Wij zijn heilig, wij zijn verlicht, wij zijn in essentie (Essenen) zonder zonden, alleen beseffen wij ons dat te weinig!

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om egeloosheid te ervaren.

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om verlichting te ervaren.

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om éénheid te ervaren.

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om onbevlekt zijn te ervaren.

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om zondevrij zijn te ervaren.

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om ons ware zelf te ervaren.

Ons ego is een zelf geschapen gedachtebeeld waaraan we letterlijk gehecht zijn! Ons ware zelf, bevrijd van de ballast van egofilters, betekent de dood voor het ego! Het ego ervaart de bijna dood ervaring nadat de mens zich zijn of haar ware zelf gerealiseerd heeft. De mens ervaart zelfrealisatie of verlichting en als het ego daarna het gezag weer over neemt, was deze ervaring voor het ego een bijna dood ervaring, het ego heeft het overleefd.

Hoe is het mogelijk dat de meest intense ervaring van levend zijn, geïnterpreteerd wordt als dood? Alleen ons ego kan deze zogenaamde bijna dood ervaringen ervaren als succes! Er zijn drie mogelijkheden om een bijna dood ervaring te interpreteren: Allereerst, het verlost zijn van ego en zonden, en het ervaren van het ware zelf ofwel verlichting. Ten tweede, de ego ervaring die, zojuist ontsnapt aan verlichting, zich ontsnapt waant aan de dood. En ten derde, het ego, dat zich de spirituele ervaring van verlost zijn van het ego toe-eigent en daarmee een spiritueel ego creëert. Het creëren van ons ego is de enige ware zonde die wij als mens kunnen begaan en een spiritueel ego is in deze de zwaarst denkbare zonde.

Communicatie en bijna dood ervaringen!

Om te kunnen communiceren is het noodzakelijk dat we afspraken maken over de betekenis van de woorden die we van plan zijn te gaan gebruiken. Deze vorm van afspreken noemen we onze taal!

Wanneer we besluiten om mijn auto 'A.....' te noemen en jouw auto 'B.....', dan kan er geen misverstand ontstaan wanneer we over onze auto's een gesprek voeren.

Wanneer we besluiten om mijn lichaam 'X.....' te noemen en jouw lichaam 'Y.....', dan kan er geen misverstand ontstaan wanneer we over onze lichamen een gesprek voeren.

Wanneer 'normale' mensen IK zegen, dan bedoelen ze het zelf gecreëerde gedachtebeeld, dat ze hebben als gevolg van identificatie met de individuele interpretatie van zintuiglijke reflexies. Ons 'ego' is het gevolg van identificatie met de individuele interpretatie van zintuiglijke reflexies. Wanneer 'normale' mensen IK zeggen dan bedoelen ze daarmee hun EGO, hun waarnemer!!!

Verwarrend wordt het pas wanneer ik 'ik' zeg of wanneer jij 'ik' zegt, want dan bedoelen we opeens iets heel anders. Wij hebben beide een totaal ander beeld van ons 'ik' en toch zeggen we beide 'ik' als we het over ons 'ego' hebben en bedoelen daarmee een individueel gedachtebeeld, dat strikt genomen losstaat van het ervaringsvoertuig

waarmee we onszelf gewaar worden. We hebben ons geïdentificeerd met de ervaringen van ons ervaringsvoertuig, ons lichaam.

Naar geest (ons ware zelf) zijn we identiek, naar de ziel en vooral naar het lichaam zijn we authentiek. Identificatie met ons lichaam verschaft ons een interne identiteit of waarnemer, ons 'ego' of 'ik'. Externe i-identiteit verschaft ons bovendien de i-Foon, i-Book, i-Mac, i-Tablet etc. Identificatie met onze authenticiteit is slechts een gedachte, een gedachtebeeld dat ons ware zelf overstemd! Onze ziel wordt daardoor foutief geïnformeerd (geprogrammeerd) en dwingt de geest, om deze egoïstische fout te kunnen herstellen, tot reïncarnatie. Hij laat niet varen, de werken zijner handen!

Tijdens een zogenaamde bijna dood ervaring wordt het lichaam en de omgeving waargenomen zonder dat er sprake is van identificatie. Er is op dat moment geen ego of ik dat waarneemt, want ego en ik zijn aan het bewusteloze lichaamsbewustzijn gebonden. Het waarnemen tijdens de bijna dood ervaring is het waarnemen door het ware zelf. Het ware zelf is tijdens de bijna dood ervaring verlost van de waan van 'ego' of 'ik' en niet meer beperkt tot het lichaam. Het is dezelfde toestand als tijdens diepslaap met dat verschil dat hier sprake is van het bewust ervaren. Ook tijdens de diepslaap is het ware zelf verlost van de lichamelijke beperkingen en vrij om te ervaren.

Het ego filtert deze ervaringen gewoon weg, zorgt ervoor dat deze ervaringen onbewust blijven. Zo eigent zich het 'ego', de bijna dood ervaring, bij het ontwaken ogenblikkelijk toe. Het 'ego' is doodsbang voor de ervaring (zelfrealisatie) van het ware zelf, want deze ervaring kan de dood van het 'ego' betekenen. Deze ervaring is in werkelijkheid ook de dood van het 'ego', de verlichting van de 'ik' waan. Het geloof in deze waan, ziet helaas kans om de mens te overtuigen van zijn bestaansrecht en bij gebrek aan referenties, zal de mens zich neerleggen bij de hel van het 'ego', in plaats van de hemel van het ware zelf. 'Ego' of 'ik' is een gedachtebeeld, dat fungeert als een omgekeerd spamfilter, dat voortdurend kans ziet om het ware zelf uit het bewustzijn te filteren.

Pas wanneer wij ik zeggen zonder identificatie en daarmee ons ware zelf bedoelen en ervaren, is communicatie mogelijk! Mijn ware zelf is gelijk aan jouw ware zelf en één met alle andere ware zelden. Er is maar één ware zelf, één bewustzijn, één onvoorwaardelijk waarnemen! Jouw ware zelf is onvoorwaardelijk! Jouw bewustzijn en mijn bewustzijn is hetzelfde bewustzijn! Bewustzijn is niet persoonsgebonden, niet gevangen in een gedachtebeeld, een 'ik', waarnemer of 'ego' waan.

Ego of ik is de waan van individualiteit, terwijl ons ware zelf authenticiteit wel zeer toejuicht. Ego of ik is de waan van iets bijzonders te zijn terwijl we alleen maar een versie van hetzelfde zijn. Als waarnemingsvoertuig zijn we gescheiden en authentiek, als bewustzijn zijn we één. De waarnemer, de waarneming en het waargenomene zijn voorwaardelijk, waarnemen is één en onvoorwaardelijk. Alleen de schepper is onvoorwaardelijk, al het geschapene is voorwaardelijk.

Bovenstaande tekst heeft hopelijk duidelijk verklaart dat een bijna dood ervaring eigenlijk een bijna levend ervaring is, een verkeerd geïnterpreteerde ervaring van ons ware zelf.